

NADLEŽNOST
SREDIŠNJE SLUŽBE
Klasifikacijska oznaka: 110-01/20-23/918
Uredžbeni broj: 457-26-26

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U VARAŽDINU
Varaždin, Kolodvorska 20C

Primljeno: 30 -03- 2026	
Klasifikacijska oznaka: 30-3-26-110-01	Ustrojstvena jedinica:
Uredžbeni broj:	Prilozi: Vrijednost:

Poslovni broj: P-154/2025-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Dragi Parag kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja HRVATSKOG ZAVODA ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, protiv prvotuženika CROATIA OSIGURANJE d. d., OIB 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, koje zastupa Mate Kačan, odvjetnik u Zagrebu, te drugotuženika Vida Cafuka, OIB 05607186781, Glavna Ulica 91, 42205 Domitrovec, radi isplate, nakon zaključene javne i glavne rasprave održane dana 10. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja osobno, punomoćnika prvotuženika tuženika i odsutnosti drugotuženika, na ročištu radi objave i uručenja odluke dana 30. ožujka 2026. u odsutnosti stranaka, temeljem Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje u tekstu ZPP),

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, u cijelosti koji glasi:

"Nalaže se prvotuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagica 33, OIB: 26187994862 i drugotuženiku VIDU CAFUK, Glavna ulica 9 1, Domitrovec, Varaždin, OIB: 05607186781 da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovica 3, OIB: 84397956623 solidarno isplate iznos od 8.761,92 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana podnošenja tužbe pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle - iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da tužitelju solidarno naknade prouzročeni trošak ovog parničnog postupka, sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, da prvotuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagica 33, OIB: 26187994862, nakadi troškove postupka u iznosu 312,50 EUR.

III. Odbija se tuženik CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagica 33, OIB: 26187994862 sa preostalim zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 200,00 EUR uvećano za PDV kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) u tužbi tvrdi da dana 4. svibnja 1992. g. u Koprivnici dogodila se prometna nesreća koju je skrivio drugotuženik Vid Cafuk upravljajući teretnim motornim vozilom registarske oznake VŽ 930-94 osiguranim kod prvotuženika, kojom prilikom je teške tjelesne povrede zadobila osiguranica tužitelja Stanko Štefica kao vozačica bicikla s motorom. Do nesreće je došlo kada se drugotuženik nije zaustavio ispred postavljenog prometnog znaka „obavezno zaustavljanje“ te je zbog toga u vozilo kojim je isti upravljao udarila osiguranica tužitelja koja se propisno kretala na biciklu s motorom cestom s prednošću prolaza, uslijed čega je imenovana zadobila teške tjelesne ozljede u vidu traumatskog šoka, rane na glavi, prijeloma orbite desno, potresa mozga, natučenja trbuha i zdjelice, prijeloma zdjelice desno, natučenja lijevog koljena, prijeloma stiloidnog nastavka lijeve palčane kosti te prijeloma kondila i glavice lisne kosti lijeve potkoljenice.

1.1. Upravnim rješenjem tužitelja osiguranici Stanko Štefici zbog ozljede na radu priznato je pravo na invalidsku mirovinu zbog gubitka sposobnosti za rad nastalog kao direktna posljedica povreda zadobivenih u navedenoj prometnoj nesreći te je istoj priznato pravo na novčanu naknadu za tjelesno oštećenje. Štetu koja je tužitelju nastala isplatom navedenih mirovinskih davanja prvotuženik je podmirio do zaključno 31.05.2022.

1.2. S obzirom da se osiguranici tužitelja invalidska mirovina te naknada za tjelesno oštećenje isplaćuju i nadalje, za razdoblje od 01.06.2022. do 31.12.2023. imenovanoj je na ime invalidske mirovine isplaćen iznos od 8.761,92 €, a na ime naknade za tjelesno oštećenje iznos od 1.139,32 €.

1.3. Tužitelj se prvotuženiku obratio sa odštetnim zahtjevom dana 12.04.2024. radi podmirjenja nastale štete u mirnom postupku no prvotuženik je podmirio samo naknadu štete na ime isplaćene naknade za tjelesno oštećenje dok je isti odbio naknaditi štetu na ime isplaćene mirovine i to dopisom od 22.04.2024.

1.4. U ovom predmetu radi se o regresnom zahtjevu tužitelja prema prvotuženiku kao osiguravatelju i drugotuženiku kao štetniku sukladno člancima 161., 162. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22). Tužitelj nije direktno pretrpio štetu u predmetnoj prometnoj nesreći već je štetu pretrpio tužiteljev osiguranik, a tužitelj je kao osiguravatelj isplatio davanja iz mirovinskog osiguranja koja u ovom postupku (regresno) potražuje od prvotuženika i drugotuženika s obzirom da šteta do dana podnošenja ove tužbe nije podmirena.

1.5. Tužitelj s toga predlaže sudu da tuženik naknadi prouzročeni parnični trošak uvećan za zateznu kamatu na trošak tekuću od dana donošenja rješenja o trošku do isplate.

2. Tuženik Croatia osiguranje d.d. u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te navodi da tužitelj potražuje od prvotuženika naknadu štete nastalu uslijed isplate invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Štefeci Stanko za razdoblje 01.06.2022. do 31.12.2023. u ukupnom iznosu od 8.761,92 eura, vezano za prometnu nezgodu od 04.05.1992. u kojoj je osiguranica tužitelja zadobila teške tjelesne ozljede kao vozačica bicikla s motorom, uslijed skrivljenog postupanja osiguranika tuženika, drugotuženika Vida Cafuka, koji je upravljao osobnim vozilom reg. oz. VŽ 930-94.

2.1. Naime, utuženo potraživanje u ovo sudskom postupku tužitelj zasniva na primjeni odredbi članka 161.- 164. Zakona o mirovinskom osiguranju.

2.2. Prvotuženik u cijelosti osporava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Što se tiče primjene zakona, prvotuženik se protivi pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Ukazuje da je za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika, ovdje prvotuženika, radi povrata iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine, mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme kada su izvršene isplate mirovina (ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja -prometne nezgode).

2.3. U pogledu iznesenog, Vrhovni sud Republike Hrvatske već je zauzeo pravno shvaćanje u odlukama Rev- 388/2018 od 25.08.2020., Rev-5292/2019 od 16.06.2020. Uostalom, navedeno pravno shvaćanje prihvatio je i Visoki Trgovački sud RH na sjednici trgovačkih i ostalih sporova od 09.06.2022.

2.4. Pojašnjenja radi, prvotuženik navodi da je njegova obveza kao osiguravatelja regulirana Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu, temeljem kojeg zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od auto odgovornosti, slijedom čega prvotuženik može odgovarati samo u okviru odredbi citiranog zakona i njime preuzetih obveza.

2.5. Prema tome, u pravnom odnosu između tužitelja i prvotuženika primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kao specijalnog zakona. Navedeno je također općeprihvaćeno pravno shvaćanje i županijskih sudova, koju praksu prvo tuženik dostavlja u prilogu.

2.6. Dakle, postojanje stvarne štete, odnosno, razmjernog iznosa koju bi prvotuženik u predmetnom slučaju bio dužan naknaditi tužitelju treba se prosuđivati sukladno mjerodavnom čl. 27. st. 2. i st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

2.7. Odredbom članka 27. st. 1., st. 2., st. 3. i st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu propisano je da društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju

poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja naknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, s time da se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno, članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine utvrđuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a te odredbe odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

2.8. Prema tome, prvotuženik kao osiguravatelj bio bi u obvezi naknaditi isplaćene iznose invalidske mirovine isključivo u slučaju kada bi se utvrdilo postojanje razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu i to samo u visini tako utvrđene razlike.

2.9. Međutim, u konkretnom slučaju što se tiče pitanja osnove tužbenog zahtjeva, s obzirom da je tužiteljevom osiguraniku, prema tužiteljevim navodima i ispravama u spisu, invalidska mirovina na koju se odnosi tužiteljev zahtjev utvrđena uslijed postojanja gubitka sposobnosti za rad zbog ozljede na radu, to ne postoji stvarna šteta, odnosno razmjerni iznos koji bi prvotuženik u predmetnom slučaju bio dužan naknaditi tužitelju, sukladno odredbi članka 27. st. 2. i st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

2.10. Tuženik predlaže tužbene zahtjeve odbiti te tužitelju naložiti da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak uvećan za zateznu kamatu na trošak tekuću od dana donošenja rješenja o trošku do isplate.

3. Drugotuženik Vid Cafuk navodi da mu je odlukom suda izrečena kazna za skrivljenu prometnu nezgodu, da je Croatia osiguranje d.d. tuženik koji prema tužitelju nije ispunio zahtjeve i da njega nitko nije kontaktirao.

4. U svrhu dokaza pročitana je presuda OSKC K-358/92 od 21. travnja 1993. godine, izvršen je uvidu u upravno rješenje tužitelja o priznatom pravu na invalidsku mirovinu od 04. studenog 1994. i o pravu na naknadu za tjelesno oštećenje od 06. svibnja 1993., prijava o povredi na radu, obavijest prvotuženika o isplati od 30. lipnja 2022., odštetni zahtjev od 12. travnja 2024., otklon prvotuženika od 22. travnja 2024., izvod banke podataka doznacenih mirovinskih primanja, obračun isplaćene invalidske mirovine i naknade za tjelesno oštećenje z razdoblje od 01.- lipnja 2022. do 31. prosinca 2023., odgovor na tužbu, Zapisnik sa sjednice VTSRH od 09.06.2022., Presuda VSRH posl.br.Rev-12/2022 od 12.01.2022, Uvid u Rješenje HZMO-a, Područna služba u Koprivnici od 4.11.1994., osiguranik Štefica Stanko, broj spisa 013826, Uvid u tiskanu „Prijava o ozljedi na radu“ od 06.05.1992., sastavljenu povodom ozljeđivanja u prometnoj nezgodi od 04.05.1992., podnesci stranaka.

5. Analizom provedenih dokaza utvrđeno je da tužbeni zahtjev tužitelja je neosnovan čl. 7 i čl. 8. ZPP-a.

6. Predmet ovoga postupka je regresni zahtjev tužitelja za isplatu za koju tužitelj tvrdi da je pretrpio isplatom invalidske mirovine osiguranici Štefici Stanko za vremensko razdoblje od 01. lipnja 2022. do 31. prosinca 2023. godine.

7. Uzrok invalidnosti je ozljeda na radu zbog posljedica prometne nezgode koja se dogodila dana 04. svibnja 1992. godine, a za koju prometnu nezgodu je odgovoran osiguranik tuženika Vid Cafuk.

8. Uvidom u pravomoćnu presudu Općinskog suda u Koprivnici posl. br. Pk-358/1992 od 21. travnja 1993. godine utvrđeno je da je Vid Cafuk okrivljeni proglašen krivim što je dana 04. svibnja 1992. godine oko 14:00 sati u Koprivnici upravljajući teretnim motornim vozilom reg br. VŽ-930-94 Peteranskom cestom u pravcu raskršća ulicom Čarda protivno odredbi čl. 9. st. 1. i čl. 33. st. 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, bez zaustavljanja ispred postavljenog prometnog znaka "Obavezno zaustavljanje" nastavio vožnju i na raskršću započeo skretati u lijevo prema centru grada, a kako je u tom trenutku iz pravca grada u pravcu raskršća cestom s prednošću prolaza naišla Štefica Stanko vozeći se na biciklu s motorom, to je ista udarila u prednji dio teretnog motornog vozila, kojom prilikom je zadobila traumatski šok, ranu na glavi, prijelom orbite desno, potres mozga, natučenje trbuha i zdjelice, prijelom zdjelice desno, natučenje lijevog koljena, prijelom stiloidnog nastavka lijeve parčane kosti, prijelom kondila i glavice lisne kosti i lijeve potkoljenice koje povrede su teške naravi čime je počinio kazneno djelo protiv sigurnosti javnog prometa teškim dijelom protiv sigurnosti javnog prometa iz čl. 168. st. 1. u vezi s čl. 163. st. 1. KZRH, pa mu se na osnovu istog zakonskom propisa iz primjenu čl. 52. i čl. 53. osnov KZRH istome izriče kazna zatvora od 6 mjeseci, ako u roku od 2 godine dana ne počini krivično djelo.

9. Nesporno je da je podnesena prijava o povredi na radu Republičkom fondu zdravstvenog osiguranja i zdravstva Hrvatske (list 12-17).

10. Uvidom u rješenje Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske područna služba u Koprivnici od 04. studenog 1994. godine, KLASA: UP/I-140-04/94-01/03295409346 UR. BR. 341-08-03/1-94-004607 utvrđeno je da osiguraniku Štefici Stanko, rođenoj 07. svibnja 1960. kod kojeg je nastao gubitak sposobnosti za rad zbog povrede na radu priznaje se počevši od 07. listopada 1994. pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 328,09 kn mjesečno (kako je pobliže navedeni u izreci rješenja).

11. Između stranaka je nesporno da je na ime naknade za tjelesno oštećenje u iznosu od 1.139,32 EUR za vremensko razdoblje od 01. lipnja 2022. do 31. prosinca 2023.

12. Nesporno je da je tuženik tužitelju isplatio naknadu za tjelesno oštećenje u iznosu od 1.139,32 EUR.

13. Nesporno je između stranaka da tuženik tužitelju nije isplatio novčani iznos od 8.761,92 EUR koji je tužitelj isplatio osiguranici tužitelja na ime invalidske mirovine iako se tužitelj u mirnom postupku odštetnim zahtjevom od 12. travnja 2024. obratio.

14. Tužitelj tvrdi da svoj tužbeni zahtjev temelji na odredbi čl. 161. Zakona o mirovinskom osiguranju NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22, dalje: ZOMO) kojim je propisano da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja, i ako su ta davanja osigurana u Mirovinskom osiguranju.

15. Prema odredbi 164. st. 1. istog zakona propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

16. Tuženik se poziva na odredbe čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima (NN 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23 dalje: ZOOP).

17. U ovome predmetu sporno je da li se u konkretnom slučaju primjenjuje ZOMO kako tvrdi tužitelj ili se primjenjuje Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu kako tvrdi tuženik.

18. Pravnu dilemu temeljem kojeg propisa se ima presuditi obveza tuženika, kao osiguravatelja štetnika, za isplatu štete koju trpi mirovinsko osiguranje razriješio je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-x- 388/2018 od 25. kolovoza 2020. na način da je zauzeto pravno shvaćanje prema kojem je za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine. Istovjetno pravno shvaćanje zauzeto je i u kasnijim odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske npr. Rev-5292/19 od 16. lipnja 2020., Rev-12/2022 od 12. siječnja 2022., Rev-552/2022 od 17. svibnja 2022. i Rev-850/2022 od 25. listopada 2022.

19. Prvotuženik kao osiguratelj motornog vozila štetnika ne nalazi u istom pravnom položaju kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženika regulirana je ZOOP-om na temelju kojega Zakona je i zaključen Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti pa tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog Zakona i njime preuzetih ugovorih obveza. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog Ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari / motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjenje ZOOP-om propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe / štetnika (konkretno vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih Ugovorom o osiguranju, a koji je Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti uređen posebnim Zakonom i to zakonom o obveznim osiguranjima u prometu.

20. U ovoj pravnoj stvari trebalo je odlučiti primjenom odredbe ZOOP-a i to čl. 27. ZOO-a koji uređuje "subrogacijske" zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja.

21. Prema Zakonu o obveznim osiguranjima odredbom čl. 27. u prometu koji je bio na snazi u vrijeme izvršenih isplata pripisano je:

(1.) Prema čl. 1. Zakona Društvo za osiguranje obavezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih Ugovorom o osiguranju.

(2.) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznosi mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3.) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

22. Društvo za osiguranje ovdje tuženik Croatia osiguranje d.d. u smislu odredbe čl. 27. st.1. ZOO-a, obvezno je Zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju što znači svaku stvarnu štetu koju ti Zavodi trpe bez obzira o kojem se osiguranju radi, ako se radi o obvezi iz okvira djelatnosti pojedinih zavoda za Osiguranje i ako je obveza društva za osiguranje u granicama preuzetim u Ugovor u o osiguranju između društva za osiguranje i njegovog osiguranika stvarnog štetnika.

23. U ovome konkretnom slučaju s obzirom na st. 2 i 3. čl. 27. ZOOP-a, obveza tuženika postoji samo ako postoji razlika između iznosa invalidske mirovine koja se isplaćuje na temelju rješenja HZMO i iznosa koji bi s te osnove bili isplaćeni kada bi razlog priznanja prava na mirovinu bila ozljeda na radu.

24. Nesporno je da je tužitelj dostavio obračun isplaćenih invalidskih mirovina svih izvršenih isplata i da je to javna isprava smislu odredbe čl. 159. ST. 1. – 3. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09 i 110/21).

25. Za utvrđenje da li postoji razlika između invalidske mirovine utvrđene oštećeniku rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi oštećeniku bila utvrđena u slučaju povrede na radu kao i u kojoj visini potrebno je stručno znanje, a s kojim ovaj sud ne raspolaže.

26. Tužitelj na održanom ročištu 10. ožujka 2026. naveo je da ne predlaže da se provede knjigovodstveno financijsko vještačenje. Navodi da je tužitelj visinu prikazao obračunom koji je priložio uz tužbu i koji je javna isprava.

27. Ovaj sud smatra da iako se radi o javnoj ispravi koje je tužitelj dostavio uz tužbu, ovaj sud smatra da se time ne dokazuje šteta koju je tužitelju dužan naknaditi tuženik u smislu čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP-a, budući da nije provedeno financijsko vještačenje, s toga tužitelj nije dokazao da li postoji razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a, i invalidske mirovine koja bi osiguraniku tužitelja oštećenika bila utvrđena u slučaju povrede na radu kao i kojoj visini, s toga ne postoji obveza tuženika da tužitelju naknadi stvarnu štetu u vidu razmjernog iznosa mirovine za utuženi period.

28. Kao nesporno je utvrđeno da osiguranik tužitelja prima invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu, s toga ne postoji razlika između mirovine koja se isplaćuje osiguraniku tužitelja i invalidske mirovine zbog ozljede na radu budući da osiguranik tužitelja upravo i prima tu invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu dok tužitelj nije dokazao suprotno jer je teret dokaza u pogledu visine zahtjeva na tužitelju da bi se utvrdila visina štete po čl. 27. st. 3. ZOOP, razmjerni iznos mirovine.

29. Drugotuženik Vid Cafuk koji je skrivio prometnu nesreću dana 04. svibnja 1992. godine upravljajući motornim vozilom reg. Oznake br. VŽ-930-94 u kojoj nesreći je nastradala Štefica Stanko u kojoj je zadobila tjelesne ozljede vozeći se na biciklu s motorom, štetu nije počinila s namjerom.

30. Teretno motorno vozilo reg. Oznake br. VŽ-930-94 kojim je prouzročena šteta, kojim je upravljao Vid Cafuk bilo je osigurano policom osiguranja kod prvotuženika Croatia osiguranje d.d., a što nije niti sporno između stranaka, s toga je odgovornost prvotuženika prema tužitelju koja se odlučuje u smislu odredbe čl. 27. ZOOP-a. Odgovornost Vida Cafuka nije propisana odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o obveznim odnosima jer odgovornost u ovome konkretnom slučaju proizlazi iz odgovornosti prema vozilu koje je bilo osigurano kod Croatia osiguranja d.d., radi navedenog valjalo je odbiti tužitelja u cijelosti s tužbenim zahtjevom.

31. Radi navedenog valjalo je tužitelja odbiti s tužbenim zahtjevom i presuditi kao u izreci presude.

32. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova.

32.1. Sud je dosudio troškove prvotuženika (VPS 8.761,92 EUR) u smislu odredbe čl. 154. st.2. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22, 138/23, dalje Tbr.), ročište dana 17. prosinca 2025. u iznosu od 50,00 EUR (tbr. 9. t. 2.), ročište dana 10. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 EUR (tbr. 9. t. 1.), sveukupno 250,00 EUR, sa PDV-om od 25% u iznosu od 62,50 EUR, sveukupno 312,50 EUR.

32.2. Sud nije dosudio podnesak 23. srpnja 2025. god u iznosu od 200,00 EUR, iz razloga što nije bio nužan za vođenje ovoga postupka.

33. Temeljem navedenog valjalo je presuditi kao u izreci presude.

Koprivnica, 30. ožujka 2026. godine.

Sutkinja:
Draga Parag

Dokument je elektronički potpisan:

Draga Parag

Vrijeme potpisivanja:

30-03-2026

14:01:27

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3838353136393338393735

OU=Signature

S=Parag

G=Draga

CN=Draga Parag

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
2. Odvjetnik Mate Kačan, odvjetnik u Zagrebu
3. Vid Cafuk, Glavna Ulica 9/1, 42205 Domitrovec

Broj zapisa: **9-30885-e7292**

Kontrolni broj: **0ada7-21342-be83a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draga Parag, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.